

[Hans Hansen.]

længe siden har læst og taget for, hvad de var, og som jeg er sikker paa det ærede Medlem tager paa samme Maade.

Naar Forslaget tager Sigte paa en konsekvent Ophævelse af Toldskatterne med hele Grundskyldens Beløb, saa er der i Virkeligheden der, naar man ser bort fra den Grundværdistigning, som jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at man ikke kan tallægge, Garanti for, at det Beløb kan afløses. Og der tager baade det ærede Medlem Hr. Krag og den højtærede Indenrigsminister fejl, hvis de tror, vi her bygger paa løs Grund.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at han forstod ikke de forskellige Benævnelser, der findes i §§ 12 og 13, Grundrente, Grundskyld og Grundværdi. Jeg er nu slet ikke sikker paa, at Fejlen er vor; Fejlen kan maaske ligge et andet Sted. I § 13, som det ærede Medlem omtalte, staar der:

„Grundrenten af den i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og af den i Henhold til Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter ansatte Grundværdi beregnes ved at dividere denne med 20, og for Grundskyld af denne Grundrente gælder følgende særlige Regler:...”

Jeg behøver ikke at være Dr. phil. for at forstaa den Udredning. „Grundrente“, det er noget, som er til enhver Tid, og som uden Hensyn til Lovgivningen nu betales ind i Kreditforeninger og Sparekasser, og til hvem der ellers har beslægtet den ved Pant i Jord, eller maaske til en Ejer, som ejer sin Ejendom eller en Del af sin Jord. Hele det Forhold var jeg jo inde paa i Gaar. „Grundskyld“ er ganske simpelt den Del af Grundrenten, man inddrager til det offentlige. Grundrenten er noget, der er uden Hensyn til Lovgivningen, Renten af den nøgne Jords Værdi — vistnok alle Nationaløkonomer er enige om, hvad Grundrenten er. Grundskyld betyder, at man tager en Del af Grundrenten og skyldsætter den; men Grundrente er noget, som ingen Lovgivning kan afskaffe eller indføre. At man skal finde Grundrenten paa en ganske bestemt Maade, enten ved at dividere med 20 eller med 25, efter som man vil have 4 eller 5 pCt., er en Ting for sig, som jeg dog mener, det skulde være overflødigt at forklare, i hvert Fald overflødigt for en jævn Bonde- mand at forklare en Dr. phil.

Jeg finder ikke det mindste paa-faldende i, at Forslaget er opstillet som her. At det ikke er forstaaet, er vist nok ikke vor Fejl; jeg tror mere, det ligger i, at man ikke vil forstaa det rette Forhold.

Naar det ærede Medlem siger, at det er uforstaaeligt, at der ude omkring i Landet er 27 000 Vælgere, der har givet Retsforbundets Ideer Tilslutning, vil jeg indbyde ham til at rejse en Tur over i sin egen Valgkreds i Sommer. Jeg har nemlig faaet Indbydelse til at holde en Række Møder derovre, og jeg tror netop, at i det ærede Medlems egen Valgkreds i Ringkøbing er der en lidt stærkere Bevægelse end andre Steder i Landet i Øjeblikket. Det er maaske ikke saa opmuntrende, og det vil forklare, hvorfor det ærede Medlem har sagt alle de Morsomheder, som ikke har ret meget med Realiteterne at gøre.

Nu siger det ærede Medlem, at vi har ikke hørt om Forslaget siden 1928. Jo, det er netop det, vi har, for vi har hørt ovre fra Ringkøbing, vi har hørt fra Hee Sogn og mange andre Steder fra, at der er levende Bevægelse; man skriver til mig: vi forstaaer ikke til Bunds det nye, men vi forstaaer, at det nuværende System har dømt sig selv.

Det ærede Medlem siger: Nu er der gaaget tre Aar, og heldigvis lever vi endnu i det gamle Samfund. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er glad ved den Udvikling, der har ført til den Situation, hvori Partierne nu staar hjælpeløse. Den Glæde under jeg det ærede Medlem vel. Jeg ser ikke, at der er noget at prale af med Hensyn til de Resultater, Venstrepartiet har naaet her i Landet. Det ærede Medlem bør se Sandheden om dette Forhold i Øjnene.

Situationen er den, at Venstrepartiet har tabt i Politik i 1903. Det, der er sket med Venstre siden 1903, er et Tilbagetog. Venstre har faaet halveret sin Tilslutning i Vælgerbefolkningen fra 1901 til nu. Venstre havde i 1901 Tilslutning af 60 pCt. af den samlede Vælgerbefolkning og fik ved det sidste Valg Tilslutning af 29 pCt. Venstre havde i sin Tid 70 Mandater af Folketingets 114, og nu har det nogle og fyrrer af 149. Men jeg tør spaa det ærede Medlem, at hvis man vil Kaos, hvis man vil økonomisk Ragnarok, kan man bare lade være med at foretage sig noget, saa faar vi det.

Vi kan fortsætte Udviklingen i socialistisk Retning. Den Frygt for Friheden, den